

ROMÂNIA

Curtea de Apel Galați

Dosar nr. (.....)

ÎNCHEIERE

Președinte: (.....)

Judecător : (.....)

Judecător : (.....)

Grefier: (.....)

Sedința publică din data de: 06.12.2018

Reclamant: (.....), lipsă la apelul cauzei;

Pârât: (.....), lipsă la apelul cauzei;

Obiectul cererii: contestație act administrativ;

Stadiul judecării: Recurs

Procedura de citare legal îndeplinită.

Instanța reține cauza în pronunțare pe sesizarea Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formulate de intimații reclamanți (.....).

CURTEA,

analizând lucrările dosarului,

I. constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât obiectul cauzei îl constituie cererea reclamanților de anulare a Deciziilor (.....) motivat de faptul că nu datorează dobânzi și penalități de întârziere deoarece creanța principală nu e o creanță fiscală, ci civilă.
2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.
3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 06.12.2018 (atașăm extras portal ÎCCJ).

II. expunerea succintă a procesului

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Vrancea sub nr. (.....) reclamanții (.....) au chemat în judecată pe pârâta (.....) pentru ca prin hotărâre judecătorească să se dispună anularea deciziilor nr. (.....) și nr. (.....), adresele nr. (.....) și nr. (.....) și să se constate că nu datorează sumele pretinse cu titlu de dobânzi și penalități de întârziere.

Arată reclamanții că prin cele două decizii s-au calculat în sarcina lor dobânzi și penalități de întârziere pentru creanța principală care este nefiscală și care a fost stabilită prin sentința civilă nr. (.....) a Judecătoriei Sector 2 București, menținută prin decizia civilă nr. (.....) a Tribunalului București, pronunțată în dosarul nr. (.....), hotărâri judecătorești prin care s-a dispus întoarcerea executării silite pentru suma de (.....) lei încasată de reclamanți cu titlu de despăgubire în baza unei decizii emise de (.....).

Arată că hotărârea judecătorească de întoarcere a executării silite nu este nici titlu de creanță fiscală și nici titlu executoriu în materie fiscală, iar obligațiile accesorii calculate sunt ilegale neavând la bază un act administrativ fiscal și nici raporturi de natură fiscală, motiv pentru care și deciziile sunt lovite de nulitate absolută.

A depus în dovedire înscrisuri și și-au întemeiat cererea pe disp. art. 281 al.2 Cod procedură fiscală.

Prin întâmpinare, pârâta (.....) a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată deoarece sumele au fost calculate legal potrivit art. 173 al.2 Cod procedură fiscală și art. 226 al.10 din același act normativ.

Prin sentința civilă nr. (.....), Tribunalul Vrancea a admis contestația.

A anulat deciziile nr (.....) și nr (.....) precum și nr (.....).

A constatat că reclamanții nu datorează dobânzi și penalități de întârziere.

A obligat pârâta către reclamanta Pintilie Adriana la cheltuieli de judecată în suma de 340 lei.

Pentru a dispune astfel, Tribunalul Vrancea a reținut următoarele:

Potrivit art. 1 pct.11 din Legea 207/2015 creanța fiscală principală este definită ca fiind dreptul la perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, iar pct. 12 definește creanța fiscală accesorie ca fiind dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților sau majorărilor aferente unor creanțe fiscale principale.

În sarcina reclamanților, pârâta a pus sume calculate cu titlu de dobânzi și penalități de întârziere aferente sumelor pentru care s-a dispus întoarcerea executării silite prin sentința civilă nr. (.....) a Judecătoriei Sector 2 București pronunțată în dosarul nr. (.....) rămasă definitivă prin respingerea recursului prin decizia civilă nr. (.....).

Suma pentru care s-a dispus întoarcerea executării reprezintă despăgubiri datorate reclamanților de către (.....) dar față de care s-au anulat formele de executare silită în cadrul unei contestații la executare.

Ca atare nu este vorba despre o sumă datorată cu titlu de impozit, taxă sau contribuție socială ci o sumă ce rezultă din raporturi juridice civile, împrejurare care împiedică calcularea de sume cu caracter accesoriu în sensul definiției prev. de art. 1 pct. 11 și 12 din Legea 207/2015.

În concluzie, nefiind legal stabilite sumele pretinse prin cele două decizii referitoare la obligațiile fiscale accesorii și față de care s-au respins contestațiile administrative prin adresele nr. (.....) și nr. (.....), fiind încălcate disp. art. 49 din Legea 207/2015, urmează a se admite contestația și a se anula deciziile, precum și a se constata că reclamanții nu datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru suma dispusă a fi întoarsă prin hotărâri judecătorești enunțate în cuprinsul considerentelor.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs, în termen legal, pârâta, criticând-o ca nelegală și invocând motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă.

În dezvoltarea motivelor de recurs s-a arătat că executarea silită a titlurilor executorii - hotărâri judecătorești privind creanțe bugetare se face potrivit procedurii fiscale, sens în care recurenta înțelege să invoce Decizia pronunțată de ICCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. (.....).

Bugetul general consolidat reprezintă ansamblul bugetelor componente ale sistemului bugetar, incluzând bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetul general centralizat al unităților administrativ-teritoriale, bugetul Trezoreriei Statului, bugetul instituțiilor publice autonome, bugetele instituțiilor publice finanțate Integral sau parțial din bugetul de stat, din bugetul asigurărilor sociale de stat și din bugetele fondurilor speciale, după caz, bugetele instituțiilor publice finanțate integral din venituri proprii, bugetul fondurilor provenite din credite externe contractate sau garantate de stat și a căror rambursare, dobânzi și alte costuri se asigură din fonduri publice, bugetul fondurilor externe nerambursabile, precum și ale altor entități clasificate în administrația publică, agregate, consolidate și ajustate conform Regulamentului (UE) nr. 549/2013 pentru a forma un întreg.

Potrivit art. 226 alin. 3 - "Executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu."

Creanța datorată (.....), obiect al executării silite în dosarul organului fiscal, constă în plata unei sume de bani menționată în titlul executoriu, reprezentând un venit propriu al acesteia, care se varsă în bugetul instituției publice, în raport cu dispozițiile art. 220 și art. 226 alin. 3 din Legea nr. 207/2015.

În acest context chiar dacă nu este vorba de o creanță fiscală, așa cum s-a reținut, de altfel, corect în sentința recurată, obligația datorată instituției publice constituie o creanță bugetară, în privința executării căreia sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 207/2015, inclusiv cu privire la calculul de accesorii datorate pentru neplata la scadența a creanței bugetare principale.

În consecință, fiind în discuție încasarea unei creanțe bugetare datorate în temeiul unui raport juridic civil și stabilit printr-o hotărâre judecătorească, care se face venit la bugetul consolidat al statului, executarea silită urmează să se realizeze prin intermediul organelor fiscale, ca organe de executare silită ale statului, și potrivit procedurii fiscale, reglementate de Codul de Procedura Fiscală.

Pe lângă atribuțiile legate de administrarea creanțelor fiscale, organele fiscale au, potrivit dispozițiilor legale, și un rol secundar, ca organe de executare silită pentru creditorii bugetari.

Distinct de creanțele fiscale, organul fiscal poate recupera și creanțe bugetare, iar, conform art. 226 din Legea nr. 207/2015, executarea se va desfășura de către acesta în cazul instituțiilor publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, al instituțiilor publice finanțate din venituri proprii, al instituțiilor publice finanțate integral sau parțial de la bugetul local, precum și al instituțiilor publice din subordinea unităților administrativ-teritoriale sau a subdiviziunilor acestora.

În consecință, nu are relevanța ca se execută creanțe bugetare sau creanțe fiscale, atât timp cât suma încasată se varsă la bugetul de stat, în ambele situații executarea silită urmând să se realizeze de către executorii fiscali menționați în art. 220 din Legea nr. 207/2015. și potrivit procedurii fiscale, așa încât nu există nicio justificare rezonabilă de a înlătura aplicarea dispozițiilor ce reglementează calculul de accesorii fiscale.

De altfel, aceste prevederi sunt în armonie cu cele ale Codului de procedură civilă care a eliminat din competența executorilor judecătorești executarea silită a veniturilor bugetului general consolidat.

Solicită recurența să se rețină faptul că, urmare a transmiterii de către (.....) a hotărârii judecătorești ce reprezintă titlu executoriu, recurența a procedat la înregistrarea acesteia și a creanței bugetare în evidența fiscală pe plătitori.

Așadar, suma în litigiu este un venit al bugetului de stat, care se execută de către organele de executare din cadrul unităților subordonate (.....), potrivit regulilor din Codul de procedură fiscală, care stabilește că, pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată principale la scadența, contribuabilii datorează statului după acel termen dobânzi și penalități de întârziere.

Legal citați, intimații au formulat întâmpinare, prin care au solicitat respingerea recursului ca nefondat.

Au arătat intimații că organul fiscal nu putea emite decizii de calcul accesorii întrucât creanța este civilă și nu fiscală, nefiind aplicabile disp. art.173 alin. 1 Cod proc. fiscală, potrivit căroră "Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere", iar pe de alta parte în cauza titlul pus în executare – sentința civilă a Judecătorei Sector 2 București nu instituie o obligație în sarcina intimaților cu privire la plata unor dobânzi/penalități de întârziere, pentru a fi incident art.227 alin.8 Cod pr. fiscală, potrivit căruia "în cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, creanțe fiscale accesorii sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele se calculează de către organul de executare silită și se consemnează într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului."

Cum titlul executoriu privește, strict suma de 195.997 lei fără alte sume suplimentare, recurenta nu putea executa în virtutea disp. art.226 alin. 10 decât această sumă, și nu alte sume la care titlul executoriu nu se referă, iar creanța nu derivă din lege, nefiind una fiscală, lucru recunoscut de recurentă, ca și de instanța de judecată, cu putere de lucru judecat.

În cauza, creanța principală reprezintă despăgubiri în baza Legii 10/2001, așa cum rezulta din Sentința civilă nr. (.....) a Tribunalului Vrancea. Recurenta ori (.....) nu dețin un titlu de creanță fiscală privind suma principală, sentința civilă a Judecătorei Sector 2 București neconstituind un titlu de creanță, ci un titlu executoriu între intimați și (.....) privind o creanță civilă.

Deși recurenta invocă disp. art.173 alin. 1 din Legea 207/2015 potrivit căroră "Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere", aceasta nu are în vedere că în cauză creanța principală nu este de natura fiscală.

Potrivit art. 1 pct.28 din Legea 207/2015, creanța fiscală principală este definită ca fiind "obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege. "

În cauza, creanța pretinsă a fi creanța principală la care s-au calculat accesorii nu se încadrează în dispozițiile de mai sus, aceasta nefiind datorată în baza legii, ci pretinsă de ANRP potrivit sentinței judecătorești.

Recurenta trebuia să aibă în vedere disp. art.226 alin. 1 din Legea 207/2015, potrivit căroră "Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare silită competent potrivit art. 30" și cele prev. de art.226 alin.3 Cod pr. fiscală, potrivit căroră: "Executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu."

Nicăieri în Codul de procedura fiscală sau în alte legi speciale nu se face referire la posibilitatea executării unor titluri executorii în materie civilă de către organele de executare din cadrul (.....), pentru a da posibilitatea emiterii de decizii pentru accesorii la creanțe civile.

Dacă titlul executoriu ar fi instituit obligația unor dobânzi sau penalități de întârziere, fără cuantificarea acestora, recurenta avea posibilitatea calculării lor, printr-un proces verbal, potrivit art.227 alin.8 din Legea 207/2015.

Recurenta nu poate emite din proprie inițiativă titluri de creanță pentru accesorii în baza normelor de drept fiscal, în condițiile în care natura accesoriiilor urmează soarta obligației principale, neputându-se transforma natura civilă a unei creanțe, în cursul executorii silită, după ce 15 ani a fost vorba de o natură civilă a creanței principale.

O creanță principală civilă nu poate genera obligații accesorii fiscale, accesoriiile impunându-se a fi stabilite la cererea creditorului și nu a organului de executare, în baza normelor de drept civil și nu a celor în materie fiscală.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

1. **Intimații reclamanți** consideră, în esență, că în virtutea disp. art.226 alin. 10 Cod pr. fiscală executorii fiscali nu pot executa decât în limita dispozițiilor din titlul executoriu trimis spre executare de instituțiile publice care nu au organe proprii de executare și nu au competența în calitate de organ de executare de a calcula și stabili accesorii fiscale dacă titlul executoriu nu prevede o asemenea obligație în sarcina debitorului, iar natura creanței nu se poate schimba în cursul executării silită, ea păstrându-și natura potrivit raportului juridic născut prin titlul executoriu trimis spre executare.

Înscrierea unei despăgubiri civile în evidențele organului fiscal, ca organ de executare nu schimbă natura creanței civile nici în creanță bugetară și nici fiscală, iar disp. art.227 alin.8 Cod pr. fiscală face posibilă calcularea dobânzilor și penalităților de întârziere prin proces verbal în cadrul executării titlului executoriu trimis spre executare dacă acesta cuprinde astfel de obligații fără a fi individualizate și nu dau posibilitatea emiterii unui titlu de creanță/executoriu din oficiu.

Natura creanței trebuie să aibă în vedere raportul juridic care a generat obligația de plată a creanței și nu calitatea uneia dintre părți ori fondul finanțării instituției publice.

Cu titlu exemplificativ, o hotărâre în materia drepturilor salariale între un angajat al instituției publice și instituția publică care nu are organe proprii de executare nu poate schimba natura creanței la care se referă hotărârea doar în considerarea calității uneia dintre părți și a fondului din care s-a efectuat plata.

2. **Recurenta pârâtă** nu și-a exprimat punctul de vedere privind dezlegarea problemei de drept, deși a fost citată cu această mențiune.

V. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. **redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție**, cu indicarea exactă a actului normativ și materiei de drept căreia se circumscrie problema de drept:

Art. 226 Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală: (1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare silită competent potrivit art. 30.

(2) în titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare silită prevăzut la alin. (1) se înscriu creanțele fiscale, principale și accesorii, neachitate la scadență, stabilite și individualizate în titluri de creanță fiscală întocmite și comunicate în condițiile legii, precum și creanțele bugetare individualizate în alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii. Niciun titlu executoriu nu se poate emite în absența unui titlu de creanță fiscală emis și comunicat în condițiile legii sau a unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(3) Executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează în baza hotărârii judecătorești sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

(10) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și bugetul asigurărilor pentru șomaj, după caz, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea A.N.A.F. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

(11) Instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silită proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organului

fiscal central sau, după caz, organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau la bugetul local, după caz.

Art. 227 (8) în cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, creanțe fiscale accesorii sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele se calculează de către organul de executare silită și se consemnează într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului.

Redarea oricăror altor norme de drept interne apreciate a fi relevante pentru analiză:

I. Art. 1 Legea 207/2015 - Definiții - În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

4. contribuabil - orice persoană fizică, juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează, conform legii, impozite, taxe și contribuții sociale;

7. creanță bugetară - dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța bugetară principală și creanța bugetară accesorie;

8. creanță bugetară principală - dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, altele decât creanțele bugetare accesorii;

9. creanță bugetară accesorie - dreptul la încasarea dobânzilor, penalităților sau a altor asemenea sume, în baza legii, aferente unor creanțe bugetare principale;

10. creanță fiscală - dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța fiscală principală și creanța fiscală accesorie;

11. creanță fiscală principală - dreptul la perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate și la rambursarea sumelor cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

12. creanță fiscală accesorie - dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților sau majorărilor aferente unor creanțe fiscale principale, precum și dreptul contribuabilului de a primi dobânzi, în condițiile legii;

13. creditor fiscal - titularul unui drept de creanță fiscală;

14. creditor bugetar - titularul unui drept de creanță bugetară;

15. debitor fiscal - titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță fiscală;

16. debitor bugetar - titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță bugetară;

20. dobândă - obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale ca urmare a neachitării la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale;

26. majorare de întârziere - obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale, precum și sancțiunea, ca urmare a neachitării la scadență, de către debitor, a obligațiilor fiscale principale;

27. obligație fiscală - obligația de plată a oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând obligația fiscală principală și obligația fiscală accesorie;

28. obligație fiscală principală - obligația de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate și de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

29. obligație fiscală accesorie - obligația de plată sau de restituire a dobânzilor, penalităților sau a majorărilor, aferente unor obligații fiscale principale;

30. organ fiscal - organul fiscal central, organul fiscal local, precum și alte instituții publice care administrează creanțe fiscale;

31. organ fiscal central - Agenția Națională de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., prin structurile de specialitate cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate A.N.A.F.;

32. organ fiscal local - structurile de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale;

33. penalitate de întârziere - obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale;

37. titlu de creanță fiscală - actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța fiscală;

38. titlu de creanță bugetară - actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța bugetară;

II. CAPITOLUL I - Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscală - ART. 2
Obiectul și sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală:

(1) Codul de procedură fiscală reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.

(2) În măsura în care prin lege specială nu se prevede altfel, prezentul cod se aplică și pentru:

a) administrarea drepturilor vamale;

b) administrarea redevențelor miniere, a redevențelor petroliere și a redevențelor rezultate din contracte de concesiune, arendă și alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, încheiate de Agenția Domeniilor Statului;

c) alte creanțe bugetare care, potrivit legii, sunt asimilate creanțelor fiscale.

(4) Prezentul cod nu se aplică pentru administrarea creanțelor bugetare rezultate din raporturile juridice contractuale, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. b).

III. Ordonanța de urgență nr. 63/2018 privind compensarea unor creanțe reciproce între statul român și persoanele beneficiare ale legilor din domeniul restituirii proprietății, precum și pentru prorogarea unui termen - în vigoare de la 13 iulie 2018 - (...) în condițiile existenței, în prezent, a unui număr de aproximativ 270 de proceduri de executare silită a acestor persoane pentru sumele datorate statului român și a altor aproximativ 320 de litigii aflate pe rolul instanțelor de judecată, având ca obiect restituirea unor sume de bani încasate prin procedura executării silite, pentru a depăși blocajul intervenit în procedura de emitere a titlurilor de plată, etapă obligatorie potrivit legii, dar condiționată, în fapt, de restituirea către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a sumelor de bani încasate prin executare silită, se impune adoptarea de urgență a unor măsuri care să permită rezolvarea acestor situații excepționale, prin instituirea unei proceduri care să stingă creanțele reciproce existente între persoanele beneficiare și statul român (...)

Art. 1. (1) Se sting, prin compensare, *creanțele statului reprezentând sumele datorate Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților în temeiul unor titluri executorii, reprezentate de hotărâri judecătorești definitive prin care instanțele de judecată au dispus întoarcerea executării silite și restituirea sumelor executate de persoanele îndreptățite la despăgubiri* în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al legilor din domeniul restituirii proprietății funciare, al Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 290/2003 privind acordarea de despăgubiri sau compensații cetățenilor români pentru bunurile proprietate a acestora, sechestrare, reținute sau rămase în Basarabia, Bucovina de Nord și Ținutul Herța, ca urmare a stării de război și a aplicării Tratatului de Pace între România și Puterile Aliate și Asociate, semnat la Paris la 10 februarie 1947, cu modificările și completările ulterioare, cu creanțele reprezentând sumele de bani pe care aceste persoane trebuie să le încaseze de la statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice, în baza actelor administrative emise cu titlu de despăgubiri, în temeiul titlului VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, al Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod

abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, al Legii nr. 9/1998, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al Legii nr. 290/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Compensarea creanțelor intervine, până la concurența celei mai mici sume, la cererea persoanelor prevăzute la alin. (1), cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) cererea de compensare să fie depusă la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență sau de la data comunicării hotărârii judecătorești definitive prin care s-a dispus întoarcerea executării silit;

b) persoanele care solicită compensarea să restituie Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, dacă este cazul, diferența dintre suma datorată și suma pe care o au de încasat, în termen de 60 de zile de la data depunerii cererii de compensare”.

2. prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Prin Decizia nr. (.....) a Curții de Apel Galați pronunțată în dosarul nr. (.....), s-a admite recursul, s-a casat sentința recurată și în rejudecare s-a admis în parte contestația.

Au fost anulate în parte deciziile nr. (.....), nr. (.....) din data de (.....) și deciziile de soluționare nr. (.....) și (.....) în privința accesoriilor aferente sumei de (.....) lei reprezentând cheltuieli de executare.

Cauza avea ca obiect cererea acelorași reclamanți, în contradictoriu cu pârâta (.....) privind anularea Deciziilor (.....) și nr. (.....) din (.....) și Deciziilor (.....) de soluționare a contestației.

În motivarea acțiunii, reclamanții au arătat, ca și în cauza de față, că prin cele două decizii s-au calculat accesoriile pentru suma în legătură cu care s-a dispus întoarcerea executării în dosarul nr. (.....), iar hotărârea prin care s-a dispus întoarcerea executării nu este un act administrativ-fiscal.

Pe rolul Curții de Apel Galați se află în curs de soluționare a recursului și alte dosare privind aceleași părți, în care se pune aceeași problemă de drept și în care instanța de fond a pronunțat soluții diferite, respectiv Dosar nr. (.....), Dosar nr. (.....).

3. prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei

Nu am identificat astfel de jurisprudență.

4. punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate;

1. Privind interpretarea art.226 alin.1 și 3 Cod pr.fiscală, în sensul dacă o hotărâre judecătorească în materie civilă, pronunțată în favoarea unei instituții publice finanțate de la bugetul de stat, precum ANRP, este asimilată în faza executării silit, unui titlu executoriu în materie fiscală (creanța din titlu devenind "creanța fiscală" la care se referă art.226 alin. 1 Cod pr. fiscală) sau a unui titlu executoriu referitor la creanțe bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale (creanța din titlu devenind "creanța bugetară rezultată din raporturi juridice contractuale", la care se referă art.226 alin.3 Cod pr.fiscală):

În temeiul art.226 al.10 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și bugetul asigurărilor pentru șomaj, după caz, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea A.N.A.F. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

ANRP face parte din categoria instituțiilor publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat și nu are organe de executare silită proprii, ceea ce înseamnă că titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, se transmit spre executare silită organelor fiscale din subordinea A.N.A.F, conform art. 226 alin. 10 mai sus menționat.

Textul de lege precizează, în partea sa finală, că sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

Opinia acestui complet de judecată e în sensul că o astfel de creanță este o creanță fiscală.

2. Privind interpretarea art.227 alin.8 Cod pr.fiscală cu ref. la art.226 alin.10 Cod pr.fiscală, în sensul dacă, în cadrul executării silite a titlurilor executorii - hotărâri judecătorești privind despăgubiri civile referitoare la despăgubiri în baza Legii 10/2001 datorate unor instituții publice finanțate de la bugetul de stat, care nu cuprind obligații de plată a unor dobânzi și penalități de întârziere (ci doar obligații de restituire a unor despăgubiri), organele fiscale pot calcula și stabili din oficiu, prin titluri executorii fiscale (în lipsa unor dispoziții ale titlului executoriu trimis spre executare), obligații de plată accesorii, precum dobânzi și penalități de întârziere:

Fiind venit la bugetul de stat care se execută de către organele de executare din cadrul unităților subordonate ANAF, este purtător de accesorii – dobânzi și penalități de întârziere în caz de neachitare la termenul de scadență de către debitor, potrivit art.173 al.1 Cod proc. fiscală.

În schimb, dacă în componența creanței principale sunt incluse și cheltuieli de executare, devin aplicabile prevederile art.173 al.2 din Legea nr.207/2015, potrivit căruia „se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuielile de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalent în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei”.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

”Dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor:

1. interpretarea art.226 alin. 1 și 3 Cod pr. fiscală, în sensul dacă o hotărâre judecătorească în materie civilă, pronunțată în favoarea unei instituții publice finanțate de la bugetul de stat, precum ANRP, este asimilată în faza executării silite, unui titlu executoriu în materie fiscală (creanța din titlu devenind *”creanța fiscală ”* la care se referă art.226 alin. 1 Cod pr. fiscală) sau a unui titlu executoriu referitor la creanțe bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale (creanța din titlu devenind *”creanța bugetară rezultată din raporturi juridice contractuale”*, la care se referă art.226 alin.3 Cod pr. fiscală);

2. interpretarea art.227 alin.8 Cod pr. fiscală cu ref. la art.226 alin.10 Cod pr. fiscală, în sensul dacă, în cadrul executării silite a titlurilor executorii - hotărâri judecătorești privind despăgubiri civile referitoare la despăgubiri în baza Legii 10/2001 datorate unor instituții publice finanțate de la bugetul de stat, care nu cuprind obligații de plată a unor dobânzi și penalități de întârziere (ci doar obligații de restituire a unor despăgubiri), organele fiscale pot calcula și stabili din oficiu, prin titluri executorii fiscale (în lipsa unor dispoziții ale titlului executoriu trimis spre executare), obligații de plată accesorii, precum dobânzi și penalități de întârziere.

Dispune înaintarea prezentei Încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul: cererea de chemare în judecată, întâmpinarea depusă la dosarul de fond, sentința civilă nr. (.....) a Tribunalului Vrancea, cererea de recurs, întâmpinarea la recurs și cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 06.12.2018.

PREȘEDINTE
(.....)

JUDECĂTOR
(.....)

JUDECĂTOR
(.....)

Grefier
(.....)

Red. (.....)/10.12.2018

Tehnored. (.....)/17.12.2018/8ex.